

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse.
(Beslutningsforslag nr. B 7).

Medlemmer af Folketinget Jann Sjursen (KRF), Bodil Kornbek (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad vil regeringen gøre for at styrke politiet?«

(Forespørgsel nr. F 1).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL) og Keld Albrechtsen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Vil regeringen hurtigst muligt drage omsorg for, at der rejses en sag mod Rusland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for at få afklaret, om Rusland har undertrykt menneskerettighederne i Tjetjenien«, sådan som Hanne Severinsen (V), Per Stig Møller (KF), Peter Skaarup (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Jann Sjursen (KRF), Villy Søvnald (SF) og Søren Søndergaard (EL) har opfordret til bl.a. i et brev til den tidligere udenrigsminister?«

(Forespørgsel nr. F 2).

Medlemmer af Folketinget Jann Sjursen (KRF), Bodil Kornbek (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre en afbalanceret Mellemøstenpolitik?«

(Forespørgsel nr. F 3).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den danske regerings linje i den europæiske debat om en ny unionstraktat og om de forslag til ændringer af Amsterdamtraktaten, som den danske regering påtænker at fremlægge i foråret 2002 med henblik på regeringskonferencen i 2004?«

(Forespørgsel nr. F 4).

Medlemmer af Folketinget Margrete Auken (SF), Morten Homann (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til trafikministeren og miljøministeren:

»Hvordan vil regeringen indarbejde anbefalinger, forslag og retningslinjer i Kommissionens Hvidbog om EU's fremtidige transportpolitik i den danske transport- og miljøpolitik, og på hvilke områder er Kommissionens Hvidbog efter regeringens opfattelse utilstrækkelig og mangelfuld?«

(Forespørgsel nr. F 5).

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren og skatteministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre den fortsatte finansiering af velfærdssamfundet på en solidarisk måde?«

(Forespørgsel nr. F 6).

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, der er opført som punkt 2 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Statsministerens redegørelse af 4. december 2001.

(Redegørelsen givet 4/12 2001. Meddelelse om forhandling 4/12 2001).

Formanden:

Taletiden for ordførere er som bekendt 20 minutter første gang og 10 minutter anden gang, og for så vidt angår adgangen til korte bemærkninger, skal jeg henvise til det brev, jeg har udsendt til medlemmerne den 4. december 2001, altså forleden dag.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Oppe i nærheden af Løkken går der en historie om en mand, som vennerne kalder Fisker-Erik. Fisker-Erik er en god, stærk fisker sådan i traditionel forstand. Han er usentimental. Men han er vennernes ven.

Kl. 10.05

Fisker-Erik skulle holde sin 50-års-fødselsdag, og det skulle jo fejres på ordentlig maner, så Fisker-Erik inviterede de bedste af vennerne til middag på den lokale kro. Vennerne mødte selvfølgelig op, og til deres overraskelse var der dækket op med bordkort og det hele – ordentligt skulle det jo gå til. Men rødvin og den slags – sådan de der lidt mere fine drikke – er jo ikke sådan fiskernes livret, i hvert fald ikke Fisker-Eriks, så der blev serveret øl til maden. Og det var jo alle tiders, men da den første omgang blev båret ind, undrede gæsterne sig lidt. Én fik serveret en Nab, én fik en Bjørnebryg, én fik serveret en Paderborner på dåse, og sådan fik de alle sammen deres forskellige øl.

Fisker-Erik selv fik serveret noget af det fineste øl i skatteklasse A, og alle undrede sig, men sagde ikke noget, for man skal jo ikke være fordringsfuld. Men da anden runde kom på bordet, gentog scenariet sig. Til sidst tog en af vennerne mod til sig og spurgte: Du Erik, det er fint nok, at du sådan inviterer os, og det er vi jo mægtig glade for, men hvorfor skal vi sidde her og drikke alt det der billige øl, mens du drikker det fine og det dyre?

Så kiggede Fisker-Erik troskyldigt op og svarede: Jamen jeg troede, det var det, I helst ville have, det er jo det, jeg altid får, når jeg besøger jer.

Ud over at være en meget sød lille historie har den jo også en morale, nemlig den, at man jo altid får tilbage, hvad man giver andre.

I flere år har befolkningen sukket efter reformer i ældrepolitikken, så vores ældre ikke bliver kastebold i systemer, der er til for systemers og skrankepavers skyld. Befolkningen blev afvist. I flere år har den danske befolkning sukket efter en reform af sundhedsområdet, der kunne bringe ventelisterne ned. Den blev afvist. I alt for mange år har befolkningen råbt på strengere straffe for fysiske overgreb mod mennesker. Den blev afvist. I alt for mange år har vores erhvervsvirksomheder tryglet om at få nedbragt de administrative byrder. Indrømmet, der blev lyttet, men anvisningerne blev afvist. Og i endnu flere år har befolkningen haft et ønske om, at den evindelige stigning i skatter og afgifter blev bragt til ophør. Den blev afvist. I flere år har befolkningen ønsket at få en ærlig og fordomsfri debat om løsningen af problemerne i udlændingepolitikken. Den blev afvist.

Den 20. november i år gav befolkningen så tilbage. Danskerne skrev historie. SR-regeringen tryglede om 4 år mere. Den blev afvist.

For første gang siden 1973 smed befolkningen en regering på porten. Og resultatet må stå malet klart for selv den mest optimistiske socialdemokrat: Folket ønskede forandring. En forandring, som det i løbet af valgkampen blev mere og mere klart ikke ville kunne skabes af venstrefløjen i Danmark. Der skulle nye friske, borgerlig-liberale kræfter til.

Og mere til: Hovmod stod også for fald. Umiddelbart efter valgets udskrivelse gik en af de tidligere ministre ud med stor skadefryd og fortalte pressen, at nu måtte Venstre nok hellere skynde sig at spise de der mange bolsjer med sloganet »tid til forandring« selv. Efter den 11. september er der jo ingen, der vil have forandring, folk vil have tryghed, blev der sagt.

Men i Venstre stod vi fast. Vi spiste ikke bolsjerne selv, for vi vidste jo såmænd godt, at befolkningen vil have tryghed. Men det stod efterhånden også meget klart, at forudsætningen for at skabe tryghed var at skabe forandring.

Venstres og den samlede regerings bud på forandring er klart.

Udlændingepolitikken skal strammes op, således at vi bremser tilstrømningen fra tredjelande og derved får ressourcer til at styrke integrationen. Det er tryghed.